Insemnări despre a V-a ediţie a „Cursei Munţilor"

Timp de patru zile am avut din nou posibilitatea să-i urmărim la lucru pe fondiştii noştri în compania unor redutabili adversari din R. D. Germană şi R. P. Ungară. De-a lungul a peste 600 km — cît a măsurat cea de a V-a ediţie a „Cursei Munţilor" — am înregistrat o categorică victorie a sportivilor noştri, o comportare pentru care mulţi dintre cicliştii romîni merită laude. Datorită acţiunilor bine chibzuite, a iniţiativei şi curajului unor ciclişti romîni, am reuşit să obţinem victoria şi în clasamentul pe echipe şi în cel individual. Mai mult chiar, în clasamentul general individual primele trei locuri aparţin cicliştilor noştri, iar în primele 10 locuri se află şapte dintre alergătorii noştri.

Este, firesc, pripit să vorbeşti despre afirmarea rutierilor romîni la mai puţin de o lună după insuccesul din „Cursa Păcii". Mulţi dintre cititori vor spune chiar că buna comportare a cicliştilor noştri în „Cursa Munţilor" este o slabă consolare, că învingătorul ei — maestrul sportului Constantin Dumitrescu (C.C.A.) — nu poate şterge prin această victorie impresia proastă pe care a lăsat-o evoluţia sa în „Cursa Păcii". Şi este drept. „Cursa Munţilor" n-a avut nici amploarea „Cursei Păcii", nici participarea acesteia. Rezultatele obţinute de cicliştii romîni în „Cursa Munţilor" nu pot fi comparate — sub nici un raport — cu cele din marea întrecere internaţională desfăşurată pe distanţa Berlin—Praga—Varşovia şi, deci, nici trăsături comune — valabile pentru un comentariu — nu pot fi găsite. Comportarea cicliştilor noştri în „Cursa Păcii" rămîne un episod greu de uitat şi comentariile pe care le-au făcut specialiştii pe marginea acestui insucces au elucidat într-o bună măsură cauzele care au determinat-o. Analizînd lipsurile şi trăgînd învăţămintele care se impun trebuie să mergem înainte, să dovedim că n-a fost decît un moment de slăbiciune care poate fi depăşit de vigoarea, forţa şi voinţa cicliştilor noştri tineri.

Din acest punct de vedere, „Cursa Munţilor" poate constitui o bază de plecare. In această întrecere cicliştii noştri au dovedit un oarecare reviriment. Mediile orare realizate (pe trasee dificile şi în condiţii atmosferice nefavorabile), dîrzenia cu care au susţinut disputa cu alergătorii oaspeţi, dorinţa lor de a obţine victoria, toate acestea sînt elemente demne de relevat. Indeosebi trebuie să remarcăm buna comportare a unor elemente tinere, care în curînd vor întregi lotul fruntaşilor ciclismului romînesc. Ne referim la Ion Stoica, W. Ziegler, Ion Cozma, V. Cohanciuc, Petre Greff şi alţii, a căror comportare lasă să se întrevadă marile lor posibilităţi.

In pregătirea pentru viitoarele întreceri internaţionale trebuie să pornim de la eliminarea insuficienţelor semnalate, trebuie să acordăm atenţie tot mai multă tineretului.

„Cursa Munţilor" a mai scos în evidenţă un fapt: contribuţia organizării la reuşita unei întreceri sportive. Datorită eforturilor făcute de organizatori (şi în special muncii desfăşurate de tov. C. Prahoveanu, P. Moga şi V. Marinescu) „Cursa Munţilor" a însemnat o reală contribuţie la popularizarea ciclismului. Din declaraţiile pe care ni le-au făcut oaspeţii se desprinde satisfacţia de a fi participat la o cursă atît de bine organizată, care a dat prilejul cicliştilor de peste hotare să cunoască proverbiala ospitalitate a poporului nostru. Corpul de arbitraj şi-a făcut pe deplin datoria. De altfel nici participanţii nu le-au pus în faţă probleme (comportarea lor a fost foarte corectă), astfel că se poate spune că actuala ediţie a „Cursei Munţilor" poate fi luată ca exemplu în multe privinţe.

H. NAUM

Pe marginea partidei de rugbi dintre C. F. R. Griviţa Roşie şi Dinamo

Duminică, rugbiul şi-a încheiat stagiunea de primăvară. Seria destul de lungă a partidelor oficiale (campionat şi cupă) a luat acum sfîrşit, iar jucătorii vor intra — pentru cîtva timp — într-o bine meritată vacanţă. Ei vor avea astfel vreme suficientă pentru a reflecta asupra celei de a doua faze a campionatului (returul), care va începe la 4 octombrie şi se anunţă de pe acum foarte pasionantă, prin faptul că patru echipe: C.F.R. Griviţa Roşie, C.C.A., Constructorul şi Dinamo (citate în ordinea clasamentului) vor lupta de la egal pentru mult invidiatul titlu de campioană republicană. Dar pînă atunci să ne oprim puţin asupra cîtorva concluzii după cel mai important meci al etapei de duminică: C.F.R. — Dinamo.

Victor Climovschi (Progresul) l-a ţentat pe Zalman, dar nu va reuşi să scape de sub supravegherea apărătorilor militari, prezenţi prin St. Constantin, Nica, Mihalcea şi Arsene (C.C.A. — Progresul 11—3)

(Foto: B. Ciobanu)

O PROBLEMA DE TACTICA: JOC PE TREISFERTURI SAU JOC PE INAINTARE?

Meciul C.F.R. — Dinamo ne-a evidenţiat lucruri interesante sub acest aspect. Pe de o parte, el ne-a arătat că feroviarii preferă — la ora actuală, cel puţin — jocul pe înaintare, compartiment foarte bine sudat, şi în care ei au multă încredere. Din acest motiv ceferiştii nu au deschis jocul, angajînd în lupta pentru balon în special înaintaşii, care în general au corespuns. Dar tactica „jocului închis" era să-i coste scump, deoarece dinamoviştii sezisînd intenţiile adversarilor, au deschis ei jocul (ce-i drept cam tîrziu!) fiind la un pas de victorie. Nu e cazul să insistăm aici asupra utilităţii sau inutilităţii tacticii C.F.R.-ului — care în definitiv a dat roade (rezultatul egal: 3—3 fiind suficient feroviarilor spre a păstra primul loc în clasament). Totuşi nu putem înţelege decît ei nu pun mai mult în valoare calităţile certe ale tinerei lor linii de treisferturi (Wusek, Ţibuleac, Irimescu, Rotaru). *Pentru că „închis" a jucat C.F.R.-ul şi la Iaşi, cu C.S.M.S., şi cu Metalul M.I.G. şi, în general, cu toate echipele, chiar cu cele, cu mai puţine posibilităţi. Iată deci că jocul închis nu e pentru C.F.R. numai o chestiune de tactică, ci are tendinţa de a deveni un sistem. Şi acest lucru e regretabil, mai ales atunci cînd vine de la o echipă care de cîţiva ani domină rugbiul nostru. Sintem siguri că deschizînd cu mai mult curaj jocul, chiar în partidele decisive, rugbiul feroviarilor nu va avea decît de cîştigat, atît sub aspect spectacular, dar mai ales practic.*

Dinamoviştii, în schimb, au deschis baloanele bazîndu-se în special pe treisferturi. Cîştigînd majoritatea duelurilor în margine şi la talonaj, ei au desfăşurat totuşi atacuri sterile (în afara ultimelor minute cînd au şi marcat de altfel). Decît oare? Pentru că în jocul lor persistă şablonismul, iar atacurile au fost prea lente, dînd posibilitate apărării adverse — mult ajutată de Moraru, care a atacat „deschiderea" — să le intuiască direcţia şi să le anihileze. Dinamoviştilor, care au arătat o evidentă tendinţă pozitivă în joc, li se cere totuşi mai multă fantezie şi variaţie în acţiuni şi atunci rezultatele echipei lor vor fi şi mai bune. Deci joc pe treisferturi sau pe înaintare? In nici un caz exclusivism! Ci un joc combinat, de care cel mai aproape pare a fi acum tînăra echipă a... C.C.A.

D. CALLIMACHI

C.S.U. BUCUREŞTI A INTRECUT DINAMO MILIŢIA IN CAMPIONATUL CATEGORIEI B

Nici în partida cu Dinamo Miliţia, echipa studenţilor bucureşteni nu a reuşit să facă un meci pe măsura posibilităţilor. Intr-adevăr după ce s-au văzut conduşi cu 3—0 (prin lovitura de pedeapsă reuşită de *Szilagyi* în prima repriză), ei au practicat un joc confuz. Abia către sfîrşitul partidei s-au regăsit, atacînd insistent. *Şerbu* a marcat o frumoasă încercare, pe care *Leonte* a transformat-o. Scor final: 5—3 (0—3)

In celălalt meci din Bucureşti, Sirena a întrecut cu uşurinţă formaţia Arhitecturii cu scorul de 23—0 (11—0). (V. HOSSU).

La Constanţa, formaţia locală S.N.M. a terminat la egalitate: 3—3 (0—3) cu Metalul M.I.G. II. Au marcat pentru localnici *Sighiret* (încercare), respectiv *Constantinescu* (lovitură de pedeapsă). (L. BORŞ, coresp.)

Intre 17-21 iunie la Oraşul Stalin

Finala campionatului republican de popice pe echipe

După o pauză de o lună, cele 10 echipe (5 feminine şi tot atîtea masculine) calificate în finala campionatului republican de popice, îşi încep mîine întrecerea pentru cucerirea titlului de campioană. Pe lista candidatelor la primul loc figurează Rapid Bucureşti, Voinţa Tg. Mureş, Recolta Bucureşti, Voinţa Timişoara şi Hîrtia Piatra Neamţ la fete, C. S. Oradea, I.O.R. Bucureşti, Constructorul Piteşti, C.F.R. Timişoara şi Unirea F.Z. Roman la băieţi, care sînt bine cunoscute şi apreciate de amatorii acestui sport.

C. S. Oradea, campioana ţării la băieţi şi Recolta Bucureşti, deţinătoarea titlului la fete, s-au pregătit cu deosebită atenţie în vederea întîlnirilor de la Oraşul Stalin. Antrenorii lor ne-au declarat că speră ca echipele să aibă o comportare frumoasă. Acelaşi optimism domneşte şi în rîndurile celorlalte echipe, care au folosit din plin pauza pentru a se pregăti. Valoarea jucătorilor şi jucătoarelor participante la finală, precum şi comportarea lor din ce în ce mai bună în etapele anterioare ale campionatului ne îndreptăţesc să sperăm că întrecerile de la Oraşul Stalin (17—21 iunie) vor fi aprig disputate.

Intîlnirile vor fi găzduite de arenele Metrom şi C.F.R. La Metrom îşi vor disputa întîietatea echipele feminine, iar pe arena C.F.R. (cu 4 piste), formaţiile masculine. Conform regulamentului, finala campionatului se desfăşoară sistem turneu (numai tur), iar programul jocurilor cuprinde probele clasice şi anume 100 bile mixte la fete şi 200 bile mixte la băieţi. Federaţia de specialitate va pune la dispoziţia jucătorilor şi jucătoarelor material sportiv nou de cea mai bună calitate.

Turneu de rugbi în nocturnă

Clubul Dinamo Bucureşti organizează în cinstea Festivalului Mondial al Tineretului şi Studenţilor un turneu de rugbi. Intîlnirile se vor desfăşura în nocturnă pe stadionul Republicii. Simbătă 20 iunie la ora 18,30 va avea loc întîlnirea Constructorul — Dinamo, iar la ora 20 disputa dintre C.C.A. şi C.F.R. Griviţa Roşie. Miercuri, tot în nocturnă, îşi vor măsura forţele învinşii între ei şi învingătorii între ei. Clubul Dinamo a oferit o cupă echipei cîştigătoare a turneului.

Concluzii după campionatele europene de box (II)

(Urmare din pag. 1)

Dacă în faţa unei mari competiţii, cum au fost campionatele europene, colegiul de antrenori nu acţionează cu promptitudine, ce trebuie să credem despre restul activităţii sale? Din experienţa — ce-i drept regretabilă — a acestor campionate, antrenorii şi în primul rînd colegiul trebuie să tragă învăţămintele ce se impun şi să aplice întru totul în practică sarcinile pe care biroul federal le-a trasat în legătură cu aceasta. In ceea ce priveşte colectivele de antrenori care vor fi alcătuite pe viitor pentru pregătirea boxerilor noştri în vederea confruntărilor internaţionale, ele trebuie să fie caracterizate de unitate, de muncă colectivă împletită cu răspunderea unică a antrenorului federal. Trebuie luată o atitudine hotărîtă împotriva celor care, după stabilirea unei linii în desfăşurarea procesului de antrenament, se abat de la ea, sub pretext că „eu sînt mare specialist şi fac cum cred eu". In pregătirea boxerilor noştri colegiul de antrenori are un cuvînt greu de spus şi aşteptăm să şi-l spună cu mai multă hotărîre şi competenţă.

Inainte de a încheia acest capitol, trebuie să adăugăm că una din principalele lipsuri a constituit-o atmosfera „plină de încredere", de autolinişitire de pe urma unor succese precedente şi aceasta a dus la tocirea exigenţei în pregătirea boxerilor, la slăbirea controlului asupra selecţionării boxerilor şi pregătirii lor pentru campionatele europene. Aceasta a influenţat şi comportarea unor boxeri, care se şi vedeau — de la prima întîlnire — cîştigătorii titlurilor. Credem că nu greşim dacă afirmăm că, în ultimă instanţă, însuşi Gheorghe Negrea a privit cu destulă uşurinţă întîlnirea pe care a pierdut-o în finală.

Sperăm că după aceste constatări lucrurile se vor îndrepta şi se vor lua măsurile cuvenite.

MAI MULTA ATENŢIE TINERETULUI

In box ca şi în celelalte sporturi tineretul — schimbul de mîine — trebuie să se bucure de atenţia cuvenită. După cum bine arăta unul dintre boxerii noştri din lot, noi am prezentat la Lucerna o echipă cu o medie de vîrstă mult mai mare în comparaţie cu celelalte echipe. Se impune deci promovarea cu curaj a elementelor tinere în reprezentative. Exemplul lui I. Mihalic, mezinul echipei, întăreşte această părere. Boxer talentat, conştiincios, dornic să se afirme, el a reuşit ca într-un timp relativ scurt să devină — îndrumat cu competenţă — titular în echipa reprezentativă, să fie pretendent la titlul european pe care nu l-a putut cîştiga de data aceasta din cauza unor arbitraje incorecte. Sîntem convinşi că asemenea elemente sînt multe în ţara noastră, unde boxul se bucură de o largă popularitate şi dezvoltare. Rămîne numai să renunţăm la munca „în general", din birou şi să nu ne mai mărginim la un grup restrîns de boxeri care alcătuiesc de regulă lotul naţional. Să mergem mai mult şi mai des în asociaţii şi cluburi, să cunoaştem mai bine activitatea pugiliştilor din întreaga ţară, îndeosebi din marile centre muncitoreşti, unde boxul se află la loc de cinste. Critica făcută în rubrica de sport a ziarului „Scinteia" de simbătă este cît se poate de bine venită şi sîntem siguri că federaţia noastră de box va lua cuvenitele măsuri pentru asigurarea bazei de masă a boxului nostru.

Trebuie renunţat la sistemul greşit, criticat chiar de unii boxeri fruntaşi, de a prezenta în toate întîlnirile aproape una şi aceeaşi echipă, indiferent de forma pe care o au sportivii în perioada respectivă. Această practică e dăunătoare din multe puncte de vedere şi în primul rînd din acela că nu stimulează şi nu contribuie la creşterea tinerelor talente.

ARBITRII, INDRUMATORI AI BOXERILOR

Campionatele europene au mai scos în evidenţă o problemă care trebuie discutată în legătură cu comportarea reprezentanţilor noştri şi anume activitatea arbitrilor. Considerăm pe deplin justificată concluzia biroului federal, că nu toţi arbitrii noştri contribuie în măsura cuvenită la creşterea necontenită a calităţii boxului nostru. Sînt încă mulţi arbitri care, pierzînd din vedere sarcina lor în promovarea unui box tehnic, spectaculos, promovează „bătaia" în ring. Aceştia fac un dublu deserviciu boxului nostru prin aceea că nu ajută pe boxeri să-şi însuşească un stil frumos, corect şi, în acelaşi timp, nu contribuie la dezvoltarea gustului pentru adevăratul box în rîndurile iubitorilor sportului cu mănuşi.

Avem, de asemenea, arbitri care confundă diferitele execuţii şi derutează pe boxeri. Ei confundă, de pildă, eschivele laterale cu loviturile cu capul, sau, în alte cazuri, interzic pur şi simplu lupta de aproape, oprind pe boxeri din acţiuni şi promovînd astfel boxul steril, lipsa de combativitate. Mai vedem unii arbitri care îngăduie lovituri cu mănuşa deschisă, pe motiv că „N-ai ce-i face! Acesta este stilul boxerului X!" Cum este şi firesc, un asemenea fel necorespunzător de arbitraj îşi pune cu timpul amprenta pe stilul boxerilor noştri, îndeosebi al celor tineri. Este ştiut că mai ales în box deprinderea, o dată formată, e greu de corectat.

Cu excepţia unor arbitri care opreau meciurile pentru a da posibilitate „favoritului" să-şi... revină după o lovitură puternică, la campionatele europene majoritatea arbitrilor n-au îngăduit nici cea mai mică abatere de la boxul regulamentar şi au sancţionat ca atare. Iată de ce este necesar ca toţi arbitrii noştri să ia exemplu de la cei mai buni dintre ei, să fie conştienţi de aportul pe care trebuie să-l aducă în dezvoltarea continuă a boxului nostru.

BAZA PREGATIRII — ASOCIAŢIA ŞI CLUBUL

Analizînd comportarea boxerilor noştri în confruntările internaţionale s-a arătat de fiecare dată că succesele sînt strîns legate de pregătirea pe care boxerii o fac la clubul sau asociaţia de care aparţin. Cu toate acestea, s-a constatat că mai sînt cluburi şi asociaţii în ale căror secţii antrenamentele nu se fac în mod continuu şi susţinut, cu toată seriozitatea. Mai sînt secţii de box ai căror antrenori nu au continuitate în muncă, fie că sînt schimbaţi dintr-un loc într-altul, fie că ei înşişi, din lipsa unei pregătiri corespunzătoare, nu au un stil constant de antrenament. Or, este ştiut că schimbînd stilul de la un timp la altul, boxerul este derutat şi împiedicat să cristalizeze îndeosebi elementele de tehnică, să-şi formeze ceea ce se cheamă stereotipul dinamic. Este timpul ca forul de specialitate, prin secretarul general şi colegiul de antrenori, să stabilească şi să ceară respectarea întru totul în secţiile de box a unui stil dintre cele mai bune, ştiind că în perioada scurtă în care se antrenează în cadrul loturilor reprezentative boxerii nu-şi pot schimba unele deprinderi greşite, nu pot fi pregătiţi în cele mai bune condiţiuni. In strînsă legătură cu aceasta considerăm că este timpul ca federaţia de box, în colaborare cu catedra de resort a Institutului de Cultură Fizică, să elaboreze o lucrare în care să se generalizeze experienţa pozitivă în acest domeniu şi care să constituie un îndreptar preţios în activitatea tuturor boxerilor şi antrenorilor din ţara noastră.

★

Este drept că rezultatele obţinute la Lucerna nu se înscriu pe linia ascendentă înregistrată în ultimii ani de boxul nostru, nu corespund aşteptărilor îndreptăţite ale oamenilor muncii din patria noastră. Analizînd însă cauzele care au generat comportarea slabă la campionatele europene, considerăm că există toate posibilităţile pentru remedierea defecţiunilor, prin efortul unit al antrenorilor şi sportivilor, astfel ca la Roma să confirmăm prestigiul cucerit la Melbourne. Este important de subliniat că factorii de răspundere ai boxului nostru sînt conştienţi de aceste lipsuri, pe care le-au analizat temeinic şi din care au tras învăţămintele corespunzătoare.